

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA v právní věci

žalobce: T. K.
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor dopravní správy
sídlem Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 2. 2017, č. j. JMK 28512/2017,
sp. zn. S-JMK 153651/2016/ODOS/Ša

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou ze dne 9. 3. 2017 doručenou zdejšímu soudu dne 13. 3. 2017 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 2. 2017, č. j. JMK 28512/2017, sp. zn. S-JMK 153651/2016/ODOS/Ša (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Brna (dále jen „prvostupňový orgán“) ze dne 30. 8. 2016, č. j. MMB/0333699/2016 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byly zamítnuty námitky proti provedeným záznamům v bodovém hodnocení žalobce.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce byl napadeným rozhodnutím zkrácen na svých právech, neboť žalovaný naprosto nerespektoval odvolací důvody a nezabýval se jednotlivými důkazními prostředky, které byly součástí spisového materiálu, či některé důkazy upřednostnil jednostranně v neprospěch žalobce. Žalovaný dále zcela ignoroval předložené důkazní prostředky, a to několik rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, v nichž se tento odvolací správní orgán zabýval skutkově obdobnými věcmi, především pak způsobilostí jednotlivých podkladů (rozhodnutí v blokových řízeních), na základě nichž jsou body zaznamenávány, nebo rozhodnutí Městského úřadu Písek ze dne 19. 1. 2015, č. j. MUPI/2014/34902/CH-nám.BH/3. Na základě předložených rozhodnutí pak došlo k porušení legitimního očekávání žalobce, neboť se žalovaný měl zabývat jednotlivými rozhodnutími v blokových řízeních z hlediska jejich způsobilosti pro provedení zápisu bodů v bodovém hodnocení řidiče.
3. Dále žalobce poukázal na nezpůsobilost pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů. Přiložená rozhodnutí v blokových řízeních nesplňují s ohledem na judikaturu Nejvyššího správního soudu dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí. Žalobce především uvádí použití zkratk v pokutovém bloku, použití jiné formulace v pokutovém bloku, než je uvedena jako přestupek v zákonném předpisu, připomíná, že by z rozhodnutí mělo být naprosto zřejmé, kde a kdy ke spáchání přestupku došlo, jakož i by takové rozhodnutí mělo být čitelné, srozumitelné a přehledné. Následují konkrétní výtky k jednotlivým pokutovým blokům (ze dne 11. 8. 2014, 17. 2. 2015, 9. 2. 2016 a 18. 5. 2016), které se týkají chybné právní kvalifikace, pochybnosti o věcné příslušnosti orgánu, který rozhodnutí v blokovém řízení vydal, seznatelnosti jednoznačného místa spáchání přestupkového jednání, neboť není patrné, zda jednání proběhlo na soukromém pozemku nebo pozemní komunikaci, a nedostatečného popisu spáchaného skutku (nepopisuje porušení jakékoli povinnosti řidiče stanovené zákonem). Nadto ani oznámení od policie, kterými je oznamována skutečnost, že žalobce měl spáchat přestupek, který s ním byl projednán, a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém řízení, nemůže být dle žalobce dostatečným důkazem.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný se k předmětné žalobě vyjádřil svým podáním ze dne 14. 3. 2017, v němž navrhl zamítnutí žaloby a konstatoval, že prvostupňový orgán hodnotil jednotlivě veškeré podklady a dospěl k závěru o způsobilosti těchto podkladů pro záznam bodů, s čímž se žalovaný ztotožnil. Žalobcem uvedené „nedostatky“ pokutových bloků vyplývají z formy

blokového řízení. V této souvislosti žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20. Napadené rozhodnutí je správné a odůvodněné a v rámci správního řízení bylo postupováno zcela v souladu s platnou právní úpravou vztahující se na řízení o námitkách.

IV. Posouzení věci krajským soudem

5. Žaloba byla podána v zákonné dvouměsíční lhůtě dle ustanovení § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), osobou k tomu oprávněnou dle ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. a jde o žalobu přípustnou ve smyslu ustanovení § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.
6. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první, s. ř. s.), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**. O žalobě soud rozhodl, aniž nařizoval jednání, za podmínek vyplývajících z ustanovení § 51 s. ř. s.
7. Předně se soud zabýval nepřezkoumatelností žalobou napadeného rozhodnutí z důvodu nedostatečného vypořádání odvolacích námitek.
8. Žalobce ve svém žalobním návrhu uvádí, že žalovaný nerespektoval odvolací důvody, když následně tuto námitku rozvíjí argumentací o ignorování předložených důkazních prostředků (rozhodnutí jiných správních orgánů).
9. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobce dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení v registru řidičů ke dni 18. 5. 2016. Konkrétně žalobce dne 11. 8. 2014 spáchal přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění účinném k datu vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon o silničním provozu“), za který mu byly uděleny 3 body, dne 17. 2. 2015 spáchal přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5. zákona o silničním provozu, za který mu bylo uděleno 5 bodů, dne 9. 2. 2016 spáchal přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, za který mu byly uděleny 3 body, a dne 18. 5. 2016 spáchal přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1. zákona o silničním provozu, za který mu byly uděleny 2 body. Celkově tak žalobce dosáhl 13 bodů v bodovém hodnocení. O této skutečnosti byl informován dopisem ze dne 24. 5. 2016, ve kterém byl vyzván rovněž k odevzdání svého řidičského průkazu. Proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče žalobce podal námitky. Prvostupňový orgán dne 30. 8. 2016 rozhodl o zamítnutí námitek žalobce a potvrzení záznamu bodů. Proti tomuto rozhodnutí brojl žalobce odvoláním ze dne 20. 9. 2016, ve kterém uvedl, že konkrétní poznatky ve smyslu vad doplní ve lhůtě deseti pracovních dnů. Následně k výzvě prvostupňového orgánu žalobce doplnil odvolání podáním ze dne 7. 10. 2016. V doplnění odvolání žalobce namítal obdobné skutečnosti, které následně uplatnil v nyní projednávaném žalobním návrhu. Žalovaný se v odůvodnění napadeného rozhodnutí následně vyjádřil ke všem odvolacím námitkám, které žalobce v podaném odvolání uplatnil, když konkrétně konstatoval souladnost výroku prvostupňového rozhodnutí se zákonnými požadavky kladenými na výrok rozhodnutí, poukázal na obstarání pokutových bloků, které rozptýlily jakékoliv pochybnosti ohledně spáchaných přestupků ze strany žalobce, jelikož všechny obstarané pokutové bloky jsou žalobcem podepsané, konstatoval, že se prvostupňový orgán podrobně zabýval

jednotlivými záznamy v pokutových blocích, ve vztahu k jednotlivým tvrzením směřujícím proti pokutovým blokům se žalovaný ztotožnil s hodnocením pokutových bloků prvostupňovým orgánem a odkázal na toto hodnocení prvostupňovým orgánem, které dle žalovaného bylo velice precizní, uvedl seznatelnost osoby, data a předmětného jednání ze všech pokutových bloků, a také poukázal na specifický charakter blokového řízení a skutečnosti z něj vyplývající.

10. Soud na základě shora uvedeného dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je ve vztahu k v odvolání uplatněným námitkám přezkoumatelné a že je řádně vypořádává.
11. Spornou otázkou je v projednávané věci především způsobnost jednotlivých pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, soud proto přistoupil k vypořádání námitek, kterými žalobce brojil proti jednotlivým pokutovým blokům, a to v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu.
12. Žalobce sám v žalobě odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, ve kterém Nejvyšší správní soud jasně uvedl, že: *„Nejvyšší správní soud se v neposlední řadě neztotožňuje s námitkami stěžovatele ohledně nemožnosti záznamu bodů na základě pokutového bloku ze dne 13. 10. 2010. Nejvyšší správní soud k této námitce z obsahu správního spisu zjistil, že podle blokové pokuty ze dne 13. 10. 2010 série AL/2009 č. L 4255984 se stěžovatel dne 13. 10. 2010 dopustil přestupku dle ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Pokuta byla uložena ve výši 1.000 Kč za protiprávní jednání, jež bylo kvalifikováno podle § 22 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích, ve znění ke dni spáchání protiprávního jednání. Dále jsou na pokutovém bloku uvedeny tyto údaje: Č. Krumlov, 19:20 hod; 1AM 0202 VW Transp.; § 18/4 z.č. 361/2000 Sb.; 50/69/66. ... Nejvyšší správní soud s ohledem na obsah blokové pokuty ze dne 13. 10. 2010 série AL/2009 č. L 4255984, dospívá k jednoznačnému závěru, že stěžovatel dne 13. 10. 2010 v Českém Krumlově řídil motorové vozidlo zn. VW, přičemž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/hod. Místem spáchání je město Český Krumlov, dne 13. 10. 2010 v 9:20 hodin. Vymezení předmětného protiprávního jednání Nejvyššímu správnímu soudu vyplývá z odkazu na ustanovení zákona o přestupcích, který zakotvuje skutkovou podstatu přestupku v podobě překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zvláštním právním předpisem nebo dopravní značkou v obci o méně než 20 km/h, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které normuje nejvyšší dovolenou rychlost v obci. Číslice uvedené ve střední části pokutového bloku s ohledem na tento závěr Nejvyšší správní soud vykládá tak, že údaj 50 značí možnou maximální povolenou rychlost v daném místě, údaj 69 rychlost naměřenou stěžovateli (tj. 69 km/h) a údaj 66 rychlost naměřenou stěžovateli při zohlednění odchylky měřicího zařízení (tj. 66 km/h). Údaje uvedené na citovaném bloku tedy plně odpovídají právní kvalifikaci, na základě které byl stěžovatel sankcionován.*

Taková specifikace tedy splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se stěžovatel dopustil, a kdy a kde se to stalo. Předmětný pokutový blok proto byl způsobitelným podkladem pro záznam bodů do registru řidičů.“

13. Dále Nejvyšší správní soud v rozhodnutí ze dne 23. 11. 2015, č. j. 6 As 191/2015-41, uvedl, že *„K vadám řízení, spočívajících v podkladech pro rozhodnutí a záznam bodů řidiče, Nejvyšší správní soud připomíná, že je nutné zohledňovat již zmíněnou specifčnost blokového řízení, která zakládá nemožnost posuzovat obsah pokutového bloku s rigidní přísností. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 127/2014-39 ze dne 28. srpna 2014 mimo jiné vyplývá, že*

při zohlednění specifík blokového řízení, je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena. Podstatné je, aby konkrétní jednání osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to ničeho nemění. K dané problematice se Nejvyšší správní soud shodně vyslovil i ve svém rozsudku č. j. 4 As 8/2013-27 ze dne 16. května 2013, v němž je mimo jiné uvedeno, že je zřejmé, že popis přestupku stěžovatele na pokutových blocích byl s ohledem na méně formální povahu blokového řízení a praktické důvody (velikost pokutového bloku, časové omezení, terénní podmínky) zestručněn a uveden v hovorové formě. Podstatné však je, že ze slovního popisu přestupku ve spojení s relevantním ustanovením zákona o přestupcích a zákona o provozu na pozemních komunikacích je zcela nepochybné, jakého jednání (přestupku) se stěžovatel dopustil. V této souvislosti Nejvyšší správní soud poukazuje na skutečnost, že na předmětném oznámení a pokutových blocích jsou uvedena stejná ustanovení těchto právních předpisů. S ohledem na shora uvedené, tak nelze přisvědčit námitce stěžovatele, že není zřejmé, za jaké jednání byl blokovou pokutou postižen, ani námitce, podle které obecný popis skutku uvedený na pokutových blocích odůvodňuje rovněž právní kvalifikaci přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích.“

14. S ohledem na citovanou judikaturu zdejší soud posoudil jednotlivé, žalobcem sporované, pokutové bloky.

IV. A Pokutový blok č. L0388416, série JL/2015, ze dne 18. 5. 2016

15. Žalobce k tomuto pokutovému bloku konkrétně uvádí, že obsahuje chybnou právní kvalifikaci (nepostačí pouze uvedení „§7/1c z. č. 361/2000 Sb.“), vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, který rozhodnutí v blokovém řízení vydal (na soukromém pozemku či pozemní komunikaci), není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání, není uvedena ani kilometráž komunikace ani vyličené přesné místo spáchání přestupkového jednání. Dále je zde popis skutku ve formátu „telefonování za jízdy“, což nepopisuje jakékoli povinnosti řidiče stanovené zákonem.
16. Soud k tomuto uvádí, že z pokutového bloku je jasně patrné, komu byla pokuta uložena. Žalobce je identifikován jménem a příjmením, datem narození, koncovkou rodného čísla, adresou, číslem občanského průkazu a rovněž číslem řidičského průkazu.
17. Samotné přestupkové jednání je specifikováno následovně: Dne 18. 5. 2016 v čase 16:00 hod na dálnici D2, km 30 směr Břeclav řídil Škoda Fabia rz: „X“ za jízdy jako řidič držel hovorové zařízení v ruce § 7/1 z.č. 361/2000 Sb. Dále je specifikována právní kvalifikace, a to přestupek dle § 125c/1f1 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p., celková výše uložené pokuty, orgán, který pokutu uložil, místo, datum a podpis úřední osoby. Současně pokutový blok obsahuje souhlas žalobce s projednáním přestupku v blokovém řízení stvrzený jeho podpisem.
18. Z citovaného pokutového bloku dospívá zdejší soud k jednoznačnému závěru, že žalobce dne 18. 5. 2016 na dálnici D2 ve směru na Břeclav řídil motorové vozidlo uvedené RZ, přičemž za jízdy držel hovorové zařízení v ruce. Místem spáchání je jasně určena dálnice D2, km 30 ve směru na Břeclav, tedy žádný soukromý pozemek, ale pozemní komunikace, jasně je určen i okamžik spáchání přestupku - den 18. 5. 2016 v 16:00 hodin. Vymezení předmětného protiprávního jednání jasně vyplývá z odkazu na ustanovení zákona o

silničním provozu, který zakotvuje skutkovou podstatu přestupku v podobě zákazu při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které tento zákaz normuje. Formulaci „za jízdy jako řidič držel hovorové zařízení“ nelze chápat jinak než jako porušení předmětného zákazu stanoveného zákonem o silničním provozu.

19. Údaje uvedené na citovaném bloku plně odpovídají právní kvalifikaci, na základě které byl žalobce sankcionován. Taková specifikace splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobce dopustil, a kdy a kde se to stalo. Předmětný pokutový blok proto byl způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů.

IV. B Pokutový blok č. L0387441, série JL/2015, ze dne 9. 2. 2016

20. Žalobce k tomuto pokutovému bloku konkrétně uvádí, že obsahuje chybnou právní kvalifikaci (nepostačí pouze uvedení „§6/1a z. č. 361/2000 Sb.“), vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, který rozhodnutí v blokovém řízení vydal (na soukromém pozemku či pozemní komunikaci), není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání, není uvedena ani kilometráž komunikace ani vyličené přesné místo spáchání přestupkového jednání. Dále je zde popis skutku ve formátu „neužil BP“, což nepopisuje jakékoli povinnosti řidiče stanovené zákonem.
21. Soud k tomuto uvádí, že z pokutového bloku je jasně patrné, komu byla pokuta uložena. Žalobce je identifikován jménem a příjmením, datem narození, koncovkou rodného čísla, adresou a číslem občanského průkazu.
22. Samotné přestupkové jednání je specifikováno následovně: Brno, ul. Provazníkova, 9. 2. 2016 10:00, RZ: „X“, řidič nebyl za jízdy připoután bez. pásem § 6/1a z. č. 361/2000 Sb. – úmysl. Dále je specifikována právní kvalifikace, a to přestupek dle § 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p., celková výše uložené pokuty, orgán, který pokutu uložil, místo, datum a podpis úřední osoby. Současně pokutový blok obsahuje souhlas žalobce s projednáním přestupku v blokovém řízení stvrzený jeho podpisem.
23. Z citovaného pokutového bloku dospívá zdejší soud k jednoznačnému závěru, že žalobce dne 9. 2. 2016 v Brně na ulici Provazníkova řídil motorové vozidlo, přičemž za jízdy nebyl připoután bezpečnostním pásem. Místem spáchání je jasně určena ulice Provazníkova v Brně, tedy žádný soukromý pozemek, ale pozemní komunikace, jasně je určen i okamžik spáchání přestupku - den 9. 2. 2016 v 10:00 hodin. Vymezení předmětného protiprávního jednání jasně vyplývá z odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu, který zakotvuje skutkovou podstatu přestupku v podobě nepřipoutání na sedadle bezpečnostním pásem (dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu nesplnění nebo porušení povinnosti stanovené v hlavě II tohoto zákona), a na ustanovení zákona o silničním provozu, které tento zákaz normuje. Formulaci „nebyl za jízdy připoután bez. pásem“ nelze chápat jinak než jako porušení předmětného zákazu stanoveného zákonem o silničním provozu.
24. Údaje uvedené na citovaném bloku plně odpovídají právní kvalifikaci, na základě které byl žalobce sankcionován. Taková specifikace splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobce dopustil, a kdy a kde se to stalo. Předmětný pokutový blok proto byl způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů.

IV. C Pokutový blok č. E2494405, série GE/2014, ze dne 17. 2. 2015

25. Žalobce k tomuto pokutovému bloku konkrétně uvádí, že obsahuje chybnou právní kvalifikaci (nepostačí pouze uvedení „§70/2a z. č. 361/2000 Sb.“), vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, který rozhodnutí v blokovém řízení vydal (na soukromém pozemku či pozemní komunikaci), není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání, není uvedena ani kilometráž komunikace ani vyličené přesné místo spáchání přestupkového jednání. Dále je zde popis skutku ve formátu „jízda na červenou“, což nepopisuje jakékoli povinnosti řidiče stanovené zákonem.
26. Soud k tomuto uvádí, že z pokutového bloku je jasné patrné, komu byla pokuta uložena. Žalobce je identifikován jménem a příjmením, rodným číslem, adresou, číslem občanského průkazu a rovněž číslem řidičského průkazu.
27. Samotné přestupkové jednání je specifikováno následovně: Dne 17. 2. v 21:30 hod v Brně na ulici Hněvkovského řidič nerespektoval červený signál „Stůj“ – semaforu. Porušil ust. § 70/2a z. č. 361/2000 Sb. Dále je specifikována právní kvalifikace, a to přestupek dle § 125c/1f5 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p., celková výše uložené pokuty, orgán, který pokutu uložil, místo, datum a podpis úřední osoby. Současně pokutový blok obsahuje souhlas žalobce s projednáním přestupku v blokovém řízení stvrzený jeho podpisem.
28. Z citovaného pokutového bloku dospívá zdejší soud k jednoznačnému závěru, že žalobce dne 17. 2. 2015 v Brně na ulici Hněvkovského řídil motorové vozidlo, přičemž nerespektoval světelnou signalizaci (červené světlo na semaforu). Místem spáchání je jasné určena ulice Hněvkovského v Brně, tedy žádný soukromý pozemek, ale pozemní komunikace, jasné je určen i okamžik spáchání přestupku - den 17. 2. 2015 v 21:30 hodin. Vymezení předmětného protiprávního jednání jasné vyplývá z odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu, který zakotvuje skutkovou podstatu přestupku v podobě nezastavení vozidla na signál, který příkazuje zastavit vozidlo, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které tento zákaz normuje. Formulaci „nerespektoval červený signál „Stůj“ – semaforu“ nelze chápat jinak než jako porušení předmětného zákazu stanoveného zákonem o silničním provozu.
29. Údaje uvedené na citovaném bloku plně odpovídají právní kvalifikaci, na základě které byl žalobce sankcionován. Taková specifikace splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobce dopustil, a kdy a kde se to stalo. Předmětný pokutový blok proto byl způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů.

IV. D Pokutový blok č. D1841514, série GD/2014, ze dne 11. 8. 2014

30. Žalobce k tomuto pokutovému bloku konkrétně uvádí, že obsahuje chybnou právní kvalifikaci (nepostačí pouze uvedení „§18/4a z. č. 361/2000 Sb.“), vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, který rozhodnutí v blokovém řízení vydal (na soukromém pozemku či pozemní komunikaci), není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání, není uvedena ani kilometráž komunikace ani vyličené přesné místo spáchání přestupkového jednání. Dále je zde popis skutku ve formátu „jízda na červenou“, což nepopisuje jakékoli povinnosti řidiče stanovené zákonem.
31. Soud k tomuto uvádí, že z pokutového bloku je jasné patrné, komu byla pokuta uložena. Žalobce je identifikován jménem a příjmením, datem narození, koncovkou rodného čísla, adresou a číslem občanského průkazu.

32. Samotné přestupkové jednání je specifikováno následovně: 11. 8. 2014 16:32 hod. řidič 1B6 9690 Provazníkova Brno překročil max. povolenou rychlost v obci 50/75/72, § 18/4 361/2000 Sb. Dále je specifikována právní kvalifikace, a to přestupek dle § 125c/1f3 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p., celková výše uložené pokuty, orgán, který pokutu uložil, místo, datum a podpis úřední osoby. Současně pokutový blok obsahuje souhlas žalobce s projednáním přestupku v blokovém řízení stvrzený jeho podpisem.
33. Z citovaného pokutového bloku dospívá zdejší soud k jednoznačnému závěru, že žalobce dne 11. 8. 2014 na ulici Provazníkova v Brně řídil motorové vozidlo uvedené RZ, přičemž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v daném místě. Místem spáchání je jasně určena ulice Provazníkova, tedy žádný soukromý pozemek, ale pozemní komunikace, jasně je určen i okamžik spáchání přestupku - den 11. 8. 2014 16:32 hodin. Vymezení předmětného protiprávního jednání jasně vyplývá z odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu, který zakotvuje skutkovou podstatu přestupku v podobě překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zvláštním právním předpisem nebo dopravní značkou, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které normuje nejvyšší dovolenou rychlost. Číslice uvedené ve vztahu k překročení povolené rychlosti nelze vykládat jinak, než, že údaj 50 značí možnou maximální povolenou rychlost v daném místě, údaj 75 rychlost naměřenou žalobci a údaj 72 rychlost naměřenou žalobci při zohlednění odchylky měřicího zařízení.
34. Údaje uvedené na citovaném bloku plně odpovídají právní kvalifikaci, na základě které byl žalobce sankcionován. Taková specifikace splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se stěžovatel dopustil, a kdy a kde se to stalo. Předmětný pokutový blok proto byl způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů.

IV. E Ve vztahu ke všem pokutovým blokům

35. Na základě všeho shora uvedeného dospěl soud k závěru, že všechny žalobcem rozporované pokutové bloky byly způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů.
36. Ke všem pokutovým blokům společně soud zároveň musí konstatovat, že označení dotčeného právního předpisu „pouze“ číslem, pod kterým byl zákon publikován ve Sbírce zákonů, není žádnou vadou. Identifikace právního předpisu prostřednictvím čísla publikace je naprosto dostačující a jednoznačně identifikuje právní normu a vylučuje zaměnitelnost právní normy s jinou, a tedy i nesprávnou nebo zaměnitelnou právní kvalifikaci přestupkového jednání žalobce.
37. Veškeré žalobcem uplatněné námitky jsou zcela obecné, byť směřující proti jednotlivým pokutovým blokům. Naprosto nereflektují obsah jednotlivých bloků, a to při vědomí si toho, že to byl právě žalobce, který svým podpisem na pokutovém bloku vyjádřil svůj souhlas s projednáním svého deliktního jednání. Žalobce uvádí stejné obecné nekonkrétní námitky vůči všem blokům a jeho námitky jsou podle názoru zdejšího soudu jednoznačně vyvráceny obsahem těchto pokutových bloků.
38. Zdejší soud na tomto místě zdůrazňuje závěry Nejvyššího správního soudu uvedené v rozsudku ze dne 14. 5. 2016 ve věci sp. zn. 7As 277/2015, ve kterém Nejvyšší správní soud uvedl, že *„správní orgán byl v řízení podle ust. § 123a a násl. zákona o silničním provozu oprávněn posuzovat pouze to, zda má způsobilé (jednoznačné a určité) podklady (zde pravomocné pokutové bloky) pro provedení záznamu bodů v evidenční kartě řidiče. Tedy, zda*

zde existuje dostatečný právní podklad (pravomocné rozhodnutí) a zda bodové hodnocení - počet připsaných bodů (jako sekundární trest) odpovídá zákonu (příloze zákona o silničním provozu). V žádném případě však řízení o námitkách proti záznamu do evidenční karty řidiče nelze považovat za další, resp. kvazi opravný prostředek proti rozhodnutí o tom kterém přestupku, jak evidentně mylně dovozuje stěžovatel.“

39. Jestliže žalovaný v řízení o odvolání shromáždil, jak vyplývá z obsahu správního spisu, veškeré klíčové pokutové bloky a jestliže tyto bloky jsou dostatečným podkladem pro zápis bodů v bodovém hodnocení řidiče (což je závěr, ke kterému imanentně musel dospět žalovaný a ke kterému dospěl i zdejší soud v tomto řízení), nelze hodnotit postup žalovaného jako nezákonný. Naopak, zdejší soud má veškeré žalobcem uplatněné námitky obsahem správního spisu za vyvrácené a zcela nedůvodné.
40. Nelze tak souhlasit s tvrzením žalobce, že se správní orgány nezabývaly jednotlivými důkazními prostředky, neboť si právě opatřily veškeré pokutové bloky a zkoumaly jejich způsobilost být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů. Soud proto nemůže přisvědčit ani námitce žalobce, že správní orgány měly zohlednit rozhodování jiných správních orgánů, na které žalobce poukazoval (Krajský úřad Moravskoslezského kraje či Městský úřad Písek). Prvostupňový orgán i žalovaný posuzoval způsobilost jednotlivých pokutových bloků, postupoval tedy shodně jako žalobcem uváděné správní orgány, nelze proto ani hovořit o tom, že by bylo porušeno legitimní očekávání žalobce.

V. Shrnutí a náklady řízení

41. S ohledem na vše shora uvedené dospěl krajský soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného, kterým bylo odvolání žalobce zamítnuto, bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené žalobní námitky uplatněné žalobcem nejsou důvodné. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.
42. Výrok o nákladech řízení má oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 17. prosince 2018

JUDr. Jaroslava Skoumalová v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje: K. P.

předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: K. P.